

Επιταγή

επιταγή, η, ουσ. [<μτγν. ἐπιταγή], η επιταγή·

- δίνω *ακάλυπτες επιταγές*, βλ. φρ. *μοιράζω ακάλυπτες επιταγές*·

- δίνω *ανοιχτή επιταγή (σε κάποιον)*, βλ. φρ. *δίνω λευκή επιταγή*·

- δίνω *λευκή επιταγή (σε κάποιον)*, αφήνω κάποιον να ενεργήσει ανεξέλεγκτα, κατά βούληση ακόμη και για υποθέσεις που με αφορούν: «όσον αφορά τα εθνικά θέματα η αντιπολίτευση δεν προτίθεται να δώσει στην κυβέρνηση λευκή επιταγή». Από το ότι, όταν δώσουμε σε κάποιον υπογεγραμμένη επιταγή χωρίς να σημειώσουμε το πόσο που θέλουμε να καλύπτει, τότε αυτός μπορεί να σημειώσει και να εισπράξει ένα οποιοδήποτε ποσό·

- *μοιράζω ακάλυπτες επιταγές*, δίνω υποσχέσεις σε κάποιους που δεν έχω σκοπό ή τη δυνατότητα να πραγματοποιήσω: «κάθε φορά που βρισκόμαστε σε προεκλογική περίοδο η κυβέρνηση μοιράζει στον κοσμάκη ακάλυπτες επιταγές». Από το ότι, όταν η επιταγή δεν έχει αντίκρισμα στην τράπεζα, είναι άχρηστη.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας